

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทบทวนทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง และวรรณกรรมทั้งในประเทศและต่างประเทศเพื่อนำมาเป็นข้อมูลสนับสนุนการจัดทำงานวิจัย และสรุปผล ซึ่งแบ่งได้เป็น 3 ประเด็นหลักๆ ได้แก่ (1) สภาพทั่วไปของการลงทุนจากต่างประเทศของไทย (2) ทฤษฎีการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศ (3) งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. สภาพทั่วไปของการลงทุนจากต่างประเทศของไทย

ความสัมพันธ์ระหว่างธุรกิจระหว่างประเทศ นอกจากการค้า การส่งออกสินค้าและบริการแล้วการลงทุนระหว่างประเทศก็มีความสำคัญกับเศรษฐกิจของประเทศด้วย ซึ่งความหมายของการลงทุนระหว่างประเทศ (อภิญญา วนเศรษฐ :2555) ได้กล่าวไว้ดังนี้

การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (Foreign Direct Investment :FDI) คือ การที่ภาคธุรกิจของประเทศใดประเทศหนึ่งมีการเคลื่อนย้ายเงินทุนเข้าไปลงทุนในอีกประเทศหนึ่งโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเข้าไปบริหารกิจการ ซึ่งการลงทุนในลักษณะนี้ผู้ลงทุนมีกรรมสิทธิ์ในกิจการสามารถแบ่งลักษณะการลงทุนออกเป็น 2 ลักษณะได้แก่ การลงทุนในแนวดิ่ง และการลงทุนในแนวราบ สำหรับเหตุจูงใจที่ทำให้เกิดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศที่สำคัญ ก็คือเพื่อแสวงหาปัจจัยการผลิตที่มีต้นทุนต่ำ แสวงหาตลาดใหม่ แสวงหาวิทยาการใหม่ๆ หลีกเลี่ยงอุปสรรคเกี่ยวกับการกีดกันทางการค้าและการแข่งขันที่รุนแรง ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องคือทฤษฎีวงจรชีวิตผลิตภัณฑ์ที่อธิบายพัฒนาการและขั้นตอนวงจรชีวิตผลิตภัณฑ์ แบบจำลองที่ใช้ในการศึกษาจะเป็นแบบจำลอง OLI อธิบายถึงปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าไปลงทุนโดยตรงในต่างประเทศ และได้กล่าวถึงผลกระทบจากเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศมีผลกระทบโดยตรงต่อประเทศเจ้าบ้านทั้งทางบวกและทางลบ

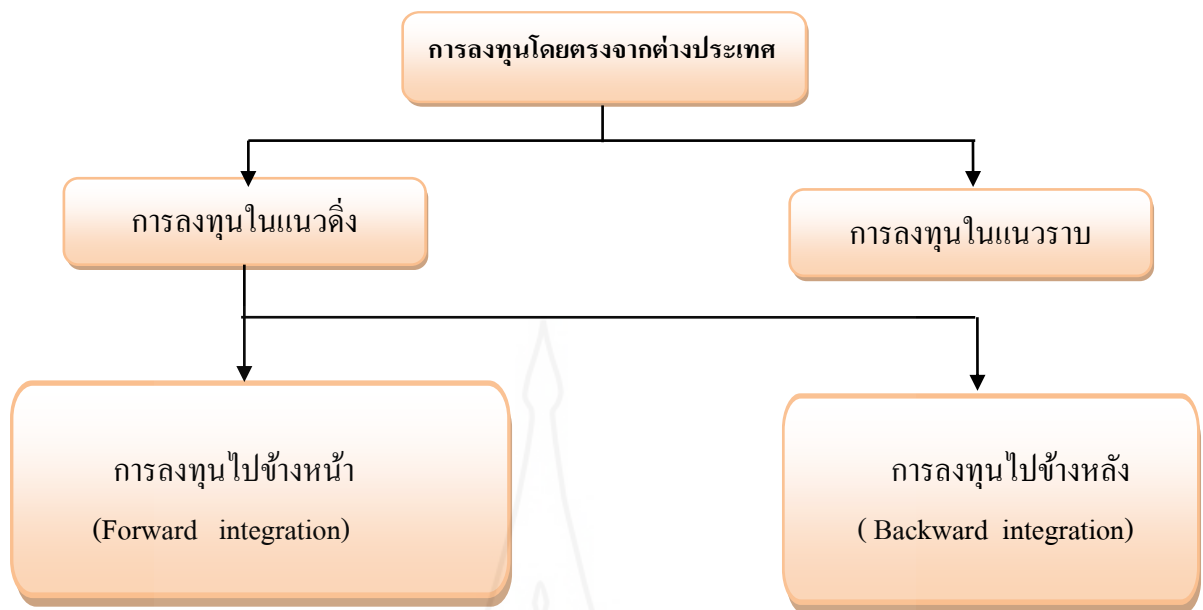
การลงทุนโดยอ้อมจากต่างประเทศ หมายถึง การลงทุนในหลักทรัพย์จากต่างประเทศ โดยผู้ลงทุนสามารถเลือกช่องทางต่าง ๆ ในการลงทุนได้ เช่น การลงทุนผ่านทางบริษัทหลักทรัพย์ โบรคเกอร์ ธนาคาร หรือกองทุนส่วนบุคคล ซึ่งช่องทางการลงทุนดังกล่าวได้ให้บริการการลงทุนในรูปของการลงทุนในหุ้นกู้ หุ้นทุน หน่วยลงทุน กองทุนรวม ตราสารหนี้ภาคเอกชน ตราสารหนี้

รัฐบาล ตราสารอนุพันธ์ สำหรับเหตุจูงใจที่สำคัญของการลงทุนในหลักทรัพย์จากต่างประเทศ คือ การเพิ่มทางเลือกในการลงทุนและศักยภาพในการทำกำไรจากการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ ที่เข้าไปลงทุนและลดความเสี่ยงจากการกระจายการลงทุน สำหรับทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการลงทุน ในหลักทรัพย์ คือ ทฤษฎีการจัดสรรเงินลงทุน ซึ่งเป็นทฤษฎีที่อธิบายภาพรวมของผลตอบแทนและความเสี่ยงจากการลงทุนในหลักทรัพย์ รวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างหลักทรัพย์ และการกระจายความเสี่ยงจากการลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความสัมพันธ์ระหว่างหลักทรัพย์ นอกจากนี้ยังมีตัวแบบ CAPM ซึ่งเป็นตัวแบบของการจัดการการลงทุนสมัยใหม่

การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ เป็นการลงทุนของบริษัทข้ามชาติ ที่เข้าไปลงทุนโดย ทำการผลิตสินค้าและบริการเพื่อตอบสนองความต้องการของประเทศที่ตนเข้าไปลงทุนเป็นหลัก และการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศสามารถแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ คือ การลงทุนในแนวดิ่ง (Vertical investment) และการลงทุนในแนวราบ (Horizontal investment) (Helpman 2006) นอกจากนี้การลงทุนในแนวดิ่งนั้นกิจการสามารถเลือกลงทุนแบบไปข้างหน้า (Forward integration) หรือแบบไปข้างหลัง (Backward integration) หรืออาจใช้ทั้งสองแบบร่วมกัน

1. การลงทุนในแนวดิ่ง (Vertical investment) เป็นการเข้าไปลงทุนในธุรกิจที่เป็นต้นน้ำ หรือปลายน้ำของธุรกิจเดิม การลงทุนในธุรกิจที่เป็นต้นน้ำอาจกล่าวได้ว่าเป็นการลงทุนแบบไปข้างหลัง (Backward integration) เป็นการลงทุนในกิจการที่ทำการผลิตวัตถุดิบให้กับกิจการที่ดำเนินอยู่ในปัจจุบัน

2. การลงทุนในแนวราบ (Horizontal investment) เป็นการลงทุนในธุรกิจเดิมของกิจการ แต่มีการกระจายการลงทุนไปในต่างประเทศหรือภูมิภาคอื่นๆ เช่น บริษัทโคคา-โคล่าที่เข้าไปลงทุนในประเทศต่างๆ เพื่อผลิตน้ำอัดลมจำหน่ายไปทั่วโลก เพื่อใกล้ชิดตลาดทำให้สามารถตอบสนองความต้องการของตลาดได้อย่างรวดเร็ว ทราบการเปลี่ยนแปลงและความเคลื่อนไหวของตลาดได้ เป็นอย่างดี รวมทั้งประโยชน์ในเรื่องของการลดต้นทุนในการขนส่ง การประหยัดต่อขนาด และการกระจายความเสี่ยงจากการลงทุนอีกด้วย

ภาพที่ 2.1 ลักษณะของการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ

ที่มา : อภิญา วนเศรษฐ (2555)

มูลเหตุจูงใจในการไปลงทุนในต่างประเทศ

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนโดยตรงระหว่างประเทศแบ่งปัจจัยออกเป็น 3 ส่วนคือ ปัจจัยที่เกิดจากประเทศผู้ลงทุน ปัจจัยที่มีอยู่ในประเทศผู้รับทุน และปัจจัยภายนอกประเทศ(รัตน และพุทธกาล, 2549)

1. ปัจจัยที่เกิดจากประเทศผู้ลงทุน

1.1 ปัจจัยทางด้านองค์กรธุรกิจ มีทรัพย์สินพิเศษบางประการในครอบครองคือ การที่องค์กรธุรกิจนั้นมีสินทรัพย์พิเศษอยู่ในครอบครอง การมีสินทรัพย์พิเศษทำให้้องค์กรธุรกิจต่างประเทศมีความได้เปรียบเหนือองค์กรธุรกิจของประเทศผู้รับทุน

1.2 ปัจจัยทางด้านการตลาด เป็นปัจจัยที่กระตุ้นให้องค์กรธุรกิจมาลงทุนทางตรงในต่างประเทศเพื่อเป็นการสร้างอำนาจผูกขาด เพื่อเป็นการรักษาสถานภาพในการแข่งขัน และเพื่อทดแทนการค้าต่างประเทศกล่าวคือ

1.2.1 เพื่อเป็นการสร้างอำนาจผูกขาด เป็นการลงทุนในต่างประเทศเพื่อสร้างพลังของตนเอง(Offensive Direct Investment) ซึ่งทำให้เข้าถึงตลาดได้มากกว่าคู่แข่งอื่นๆ มักจะมีผลทำให้ผู้ริเริ่มทำการลงทุนมีอำนาจผูกขาดจนได้รับส่วนแบ่งของตลาดในประเทศที่เข้าไปทำการลงทุน

1.2.2 เพื่อรักษาสถานภาพในการแข่งขัน เป็นการลงทุนเพื่อป้องกันตนเอง (Defensive Direct Investment) เมื่อมีผู้ริเริ่มเข้าไปทำการลงทุนโดยตรงในต่างประเทศเกิดขึ้นแล้วคู่แข่งรายอื่นๆ จำเป็นต้องดำเนินการตาม เพื่อมิให้ตนต้องสูญเสียส่วนแบ่งของตลาดในประเทศที่เข้าไปนั้นๆ ไป

1.2.3 เพื่อทดแทนการค้าต่างประเทศ การค้าต่างประเทศนั้นประกอบไปด้วย การส่งออกและการนำเข้า ดังนั้นจึงเกี่ยวข้องกับตลาดสินค้าส่งออกของประเทศและตลาดสินค้านำเข้าภายในประเทศ หากมีการขยายตัวของตลาดสินค้าส่งออกของประเทศหรือตลาดสินค้าเข้าภายในประเทศ อาจมีผลทำให้เกิดการลงทุนโดยตรงในต่างประเทศเพื่อทดแทนการค้าในต่างประเทศ

1.3 ปัจจัยทางด้านต้นทุน เป็นปัจจัยที่สำคัญในการตัดสินใจเลือกแหล่งที่ตั้งโรงงาน จะต้องพิจารณาเลือกแหล่งโรงงานที่ทำให้ตนเองได้รับกำไรสูงสุดคือจะเลือกที่ตั้งโรงงานในแหล่งที่ทำให้เกิดส่วนต่างมากที่สุดระหว่างรายรับกับรายจ่ายที่เป็นต้นทุนการผลิตและต้นทุนค่าขนส่ง ซึ่งแหล่งที่ตั้งที่เหมาะสมอาจจะเป็นแหล่งที่ใกล้กับปัจจัยการผลิตหรือแหล่งที่ใกล้กับตลาดก็ได้ ในกรณีที่ต้นทุนค่าขนส่งเป็นปัจจัยที่สำคัญ

1.4 ปัจจัยอื่นๆ ภายในประเทศที่กระตุ้นการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศได้แก่นโยบายของรัฐบาลของประเทศผู้ลงทุน อิทธิพลของสภาพแรงงานในประเทศ การยอมรับความเสี่ยงของผู้ถือหุ้นขององค์กรธุรกิจ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.4.1 นโยบายของรัฐบาลของประเทศผู้ลงทุนการลงทุนโดยตรงในต่างประเทศ อาจเกิดจากการที่รัฐบาลของบางประเทศสนับสนุนให้นักลงทุนภาคเอกชนทำการลงทุนโดยตรงกับต่างประเทศโดยใช้มาตรการต่างๆ

1.4.2 อิทธิพลของสภาพแรงงาน เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาข้อขัดแย้งต่างๆ กับสภาพแรงงานในประเทศ นักลงทุนจึงยินดีที่จะไปลงทุนโดยตรงเพื่อตั้งโรงงานผลิตสินค้าในแหล่งอื่นที่นอกจากจะมีค่าจ้างแรงงานถูกแล้ว แรงงานยังไม่สามารถรวมตัวกันเป็นสหภาพแรงงานหรือแรงงานยังไม่พร้อมที่จะรวมตัวกันก็ได้

1.1.3 ความยินยอมของผู้ถือหุ้น การลงทุนโดยตรงต่างประเทศจะเกิดขึ้นได้ก็

ต่อเมื่อผู้ถือหุ้นของนักลงทุนให้ความยินยอมที่จะให้ใช้เงินทุนของสินทรัพย์อื่น ๆ ของกิจการ บางส่วนเพื่อการลงทุนโดยตรงต่างประเทศซึ่งมีเชื้อชาติ ศาสนา ระบบกฎหมายและสภาพแวดล้อม ต่างๆ แตกต่างกันไปและยังต้องรับภาระเสี่ยงภัยเนื่องจากการดำเนินกิจการล้มเหลว ต้องประสบ ภาวะขาดทุน

2. ปัจจัยที่มีอยู่ในประเทศผู้รับทุน

ปัจจัยที่อยู่ในประเทศผู้รับทุนที่สนับสนุนการลงทุนทางตรงระหว่างประเทศ ได้แก่ นโยบายของรัฐบาลของประเทศที่เข้าไปลงทุน การลดความขัดแย้งของความรู้สึกชาตินิยม การเข้าร่วมเป็นภาคีในการให้ความคุ้มครองทางกฎหมายแก่ทรัพย์สินทางปัญญา ทางอุตสาหกรรม การเป็นแหล่งทรัพยากรและแหล่งแรงงาน และความมีเสถียรภาพของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราระหว่าง ประเทศ กล่าวคือ

2.1 นโยบายของรัฐบาลของประเทศที่เข้าไปลงทุน เช่น นโยบายการค้าคุ้มกัน

นโยบายพัฒนาอุตสาหกรรมภายในประเทศ และนโยบายส่งเสริมการลงทุนทางตรงจาก ต่างประเทศ การดำเนินนโยบายของรัฐบาลของประเทศผู้รับทุน จึงมีส่วนกระตุ้น ให้นักลงทุน ต่างประเทศเข้ามาทำการลงทุนทางตรงในประเทศนั้น และแม้ว่าสินค้าที่ผลิตขึ้นจะเป็นการผลิตโดย สาขาขององค์กรธุรกิจต่างประเทศก็ตาม แต่ก็เป็นการผลิตขึ้นภายในประเทศนั้น จึงมักได้รับสิทธิ พิเศษในด้านต่างๆ มากกว่าสินค้าสำเร็จรูปที่นำเข้าจากต่างประเทศ

2.2 ความรู้สึกชาตินิยมของคนในประเทศ ประชาชนมีความรู้สึกชาตินิยมอย่าง

รุนแรง ทำให้เกิดการต่อต้านการใช้สินค้าสำเร็จรูปจากต่างประเทศ ซึ่งจะเป็อุปสรรคในการส่ง สินค้าเข้าไปขายในประเทศดังกล่าว นักลงทุนต่างประเทศจึงหาทางลดข้อขัดแย้งดังกล่าวโดยการ เข้ามาทำการลงทุนทางตรงในประเทศร่วมกับคนของประเทศแทน แม้ว่าจะยังคงผลิตสินค้าภายใต้ เครื่องหมายการค้า ตลอดจนใช้เทคโนโลยีของกิจการในต่างประเทศก็ตาม แต่ความรู้สึกของ ประชาชนในการต่อต้านสินค้านี้จะลดน้อยลงกว่ากรณีที่ได้มีการนำเข้าสินค้าสำเร็จรูปจาก ต่างประเทศ

2.3 การเข้าไปเป็นภาคีในการให้ความคุ้มครองทางกฎหมายแก่ทรัพย์สินทางปัญญา

ทางอุตสาหกรรมทำให้ประเทศยอมให้ชาวต่างประเทศสามารถจดทะเบียนสิทธิบัตรเครื่องหมาย การค้าความลับทางการค้าและลิขสิทธิ์ของตนได้ ทำให้เกิดการคุ้มครองทางกฎหมายในกรณีที่มีการ ละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาเหล่านี้เป็นต้น ก็มีส่วนกระตุ้นให้นักลงทุนต่างประเทศเข้ามาทำการ ลงทุนทางตรงในต่างประเทศที่ให้การคุ้มครองดังกล่าว

2.4 การเป็นแหล่งทรัพยากรและแหล่งแรงงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าแหล่งทรัพยากรที่ประเทศนั้นมีอยู่นั้นเป็นเจ้าของทรัพยากรไม่มีความรู้ความสามารถเพียงพอที่จะนำทรัพยากรที่มีอยู่มาใช้ให้เป็นประโยชน์ได้เองแล้ว ก็ต้องเปิดโอกาสให้นักลงทุนต่างประเทศเข้ามาลงทุนทางตรงหรือการมีทรัพยากรธรรมชาติอื่นๆ มีแรงงานมากโดยมีค่าจ้างแรงถูกก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่ดึงดูดให้นักลงทุนต่างประเทศเข้ามาลงทุน เพราะจะช่วยให้สามารถผลิตสินค้าโดยได้เสียต้นทุนต่ำกว่าการผลิตในประเทศของผู้ลงทุนเอง

2.5 ความมีเสถียรภาพของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราระหว่างประเทศ ผู้รับทุนจำเป็นต้องพิจารณาว่าอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราระหว่างประเทศของประเทศนั้นมีเสถียรภาพหรือไม่ทั้งนี้เพราะความไม่มีเสถียรภาพของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราอาจมีผลทำให้องค์กรธุรกิจต้องประสบการขาดทุนหรือได้ผลกำไรน้อยกว่าที่คาดคะเนไว้และมูลค่าของทรัพย์สินเมื่อคิดอยู่ในหน่วยของเงินตราต่างประเทศอาจจะมีค่าลดลงได้ทำให้มีความเสี่ยงมากขึ้น ซึ่งเป็นความเสี่ยงอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงในอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราระหว่างประเทศ

3. ปัจจัยภายนอกประเทศ

ปัจจัยภายนอกประเทศที่สำคัญ ที่ส่งเสริมให้มีมาตรการขยายการลงทุนทางตรงจากต่างประเทศได้แก่ความก้าวหน้าในการขยายและการปรับปรุงเทคโนโลยีในการสื่อสารและการคมนาคมระหว่างประเทศ อาทิเช่น การขยายตัวทางด้านโทรเลข โทรศัพท์และโทรพิมพ์ระหว่างประเทศ ทั้งนี้เพราะทำให้การติดต่อส่งข่าวสารระหว่างกิจการแม่กับกิจการสาขาต่างๆ ทำได้สะดวกรวดเร็ว การขยายตัวทางการขนส่งทางอากาศระหว่างประเทศทำให้การโยกย้ายผู้บริหารผู้เชี่ยวชาญหรือเจ้าหน้าที่ไปประจำ หรือไปให้คำแนะนำ คำปรึกษาระหว่างสำนักงานต่างๆ ที่อยู่ห่างไกลกันทำได้คล่องตัวขึ้น การที่สามารถติดต่อสื่อสารและเดินทางไปมาระหว่างสำนักงานที่มีแหล่งที่ตั้งในที่ต่างๆ กันได้อย่างรวดเร็วเช่นนี้จึงไม่ทำให้ระยะทางที่ห่างไกลเป็นอุปสรรคในการขยายการลงทุนทางตรงจากต่างประเทศ

แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศและผลกระทบ

- **The Benign Model of FDI** (อภิญา วนเศรษฐ 2555) มีแนวคิดว่าการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศก่อให้เกิดประโยชน์ในด้านต่าง ๆ กับประเทศผู้รับการลงทุน ทั้งด้านการเติบโตทางเศรษฐกิจและเกิดการกระจายรายได้ที่เท่าเทียมกันมากขึ้น โดยการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะประเทศที่ขาดแคลนเงินออมและเงินทุนจากการที่ประเทศมีรายได้น้อยและอัตราการออมต่ำ จึงต้องพึ่งพาเงินลงทุนจากต่างประเทศ และเชื่อว่าบริษัทข้ามชาติที่เข้ามาลงทุนมัก

นำมาซึ่งวิทยาการใหม่ๆ ที่ทันสมัยและมีประสิทธิภาพไม่ว่าจะเป็นการบริหารจัดการที่ดี การตลาดและเทคโนโลยีใหม่ๆ ส่งผลให้เกิดการปรับปรุงและพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตของบริษัทในประเทศผู้รับทุนหรือประเทศเจ้าบ้าน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการผลิตโดยรวมของประเทศดีขึ้น

- **The Malign Model of FDI** (อภิญา วนเศรษฐ:2555) เป็นแนวคิดที่ได้แย้งกับ

แนวคิด The Benign Model of FDI โดยสิ้นเชิง แนวคิดนี้เชื่อว่าการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศค่อนข้างจะก่อให้เกิดผลด้านลบมากกว่าทั้งผลด้านการเติบโตทางเศรษฐกิจและด้านการกระจายรายได้ที่ไม่เท่าเทียมกัน กล่าวคือ การเข้ามาลงทุนของบริษัทข้ามชาติมักจะนำมาซึ่งการผูกขาดในระยะยาว ส่งผลให้จำนวนผู้ผลิตในตลาดและการลงทุนในประเทศลดลง ปริมาณสินค้าลดลง ราคาสินค้าปรับตัวสูงขึ้น การถ่ายทอดเทคโนโลยีอาจไม่เกิดขึ้นจริงหรือเกิดขึ้นได้น้อย

2. ทฤษฎีการค้าและลงทุนระหว่างประเทศ (Trade and investment theory)

2.1 ทฤษฎีความได้เปรียบโดยสมบูรณ์ (Absolute Advantage) ของ อัดัมสมิธ(Adam Smith) ค.ศ. 1723 –1790 ในการยึดหลักการแบ่งงานกันทำ(division of labor) ประเทศจะผลิตสินค้าที่ตนได้เปรียบ โดยสมบูรณ์ เมื่อเปรียบเทียบกับอีกประเทศหนึ่งและส่งออกสินค้าดังกล่าวไปยังประเทศนั้น ในทางตรงกันข้ามก็จะนำเข้าสินค้าที่ผลิตแล้วเสียเปรียบโดยสมบูรณ์จากประเทศนั้น การค้าของโลกก็จะเพิ่มขึ้น เขาเห็นว่าการค้าระหว่างประเทศจะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประเทศคู่ค้าเมื่อแต่ละประเทศยึดหลักในเรื่องการแบ่งงานกันทำ หมายความว่า ประเทศใดที่ถนัดในการผลิตสินค้าอย่างใด ก็ควรผลิตสินค้าอย่างนั้นแล้วนำมาแลกเปลี่ยนกันจะส่งผลให้เพิ่มมั่งคั่งในรูปของผลผลิตหรือรายได้ที่แท้จริงเพิ่มขึ้นสาระสำคัญของทฤษฎีความได้เปรียบโดยสมบูรณ์ คือ ประเทศหนึ่งจะได้เปรียบโดยสมบูรณ์ ถ้าประเทศนั้นสามารถผลิตสินค้าชนิดหนึ่งได้มากกว่าอีกประเทศหนึ่งด้วยปัจจัยการผลิตจำนวนเท่ากันหรือผลิตได้จำนวนเท่ากันได้โดยใช้ปัจจัยการผลิตที่น้อยกว่า ดังนั้นประเทศควรทำการผลิตสินค้าที่ตนได้เปรียบโดยสมบูรณ์เพื่อการส่งออกแล้วซื้อสินค้าที่ตนเสียเปรียบโดยสมบูรณ์เป็นสินค้าเข้า

2.2 ทฤษฎีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบ (Comparative Advantage) ของ เดวิด ริคาร์โด(David Ricardo) ค.ศ. 1772 –1823 ในการยึดหลักการแบ่งงานกันทำ ซึ่งเดวิด ริคาร์โด พัฒนามาจากการนำข้อบกพร่องของทฤษฎีความได้เปรียบโดยสมบูรณ์ ของ อัดัมสมิธ มาทำการแก้ไขเพิ่มเติม โดยเดวิด ริคาร์โด กล่าวว่าประเทศที่ไม่มีมีความได้เปรียบโดยสมบูรณ์ในการผลิตสินค้าทุกอย่างกับประเทศอื่น ยังคงสามารถทำการค้าที่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ทุกฝ่ายได้ และการค้าระหว่างประเทศมีความสำคัญต่อประสิทธิภาพของการใช้ทรัพยากรและการเจริญเติบโตของ

ประเทศ ซึ่งผลประโยชน์ที่แต่ละประเทศจะได้รับจากการค้าระหว่างประเทศคือได้รับการผลิตสินค้าที่ตนมีความถนัดมากที่สุด และในขณะเดียวกันก็จะนำเข้าสินค้าประเภทที่มีราคาถูกเข้ามาในประเทศซึ่งมีส่วนช่วยลดภาระการชะงักของระบบเศรษฐกิจของประเทศ เนื่องจากไปชะลอไม่ให้ค่าจ้างสูงเกินไป การค้าจะเกิดขึ้นได้แม้ประเทศหนึ่งจะมีประสิทธิภาพมากกว่าประเทศอื่นในการผลิตสินค้าทุกชนิด ซึ่งจะพิจารณาจากอุปทานของตลาดโดยดูจากความสามารถเปรียบเทียบทางธรรมชาติและความได้เปรียบที่เกิดขึ้นจากสิ่งที่สร้างขึ้น กล่าวคือประเทศที่ค่อยประสิทธิภาพการผลิตและส่งออกเฉพาะสินค้าที่ประเทศตนมีความเสียเปรียบโดยสมบูรณ์น้อยกว่าเพราะถือได้ว่าสินค้านี้เป็นสินค้าที่ประเทศผลิตด้วยความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบ หรือประเทศจะผลิตสินค้าที่ตนได้เปรียบโดยเปรียบเทียบที่สูงกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับอีกประเทศหนึ่งหรือผลิตสินค้าด้วยต้นทุน ค่าเสียโอกาสต่ำที่สุด และส่งออกสินค้านี้ดังกล่าวยังประเทศนั้น ในทางตรงกันข้ามก็จะนำเข้าสินค้าที่ผลิตแล้วเสียเปรียบโดยเปรียบเทียบที่ต่ำกว่าหรือต้นทุนค่าเสียโอกาสที่สูงกว่าจากประเทศนั้น การค้าของโลกก็จะเพิ่มขึ้น ซึ่งเขาไม่เห็นด้วยกับ อัดัม สมิท ในประเด็นต่อไปนี้คือ

- ประเทศคู่ค้าที่ผลิตสินค้าและส่งออกนั้นควรจะเป็นประเทศที่มีความได้เปรียบโดยสมบูรณ์ได้เสมอไป
- ประเทศสามารถผลิตสินค้าและส่งออกอย่างใดอย่างหนึ่งที่มีความได้เปรียบโดยสมบูรณ์ได้ถ้าประเทศนั้นมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบกับประเทศคู่ค้า
- ประเทศที่มีความได้เปรียบโดยสมบูรณ์ของประเทศคู่ค้าในทุกกรณีของการผลิตสินค้าก็มีได้หมายความว่า ประเทศนั้นสมควรผลิตสินค้าเสียทุกอย่าง หากแต่สมควรที่จะเลือกผลิตสินค้าส่งออกชนิดที่มีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบมากกว่า
- ในทางปฏิบัติ การค้าระหว่างประเทศยังคงเกิดขึ้น แม้ว่าประเทศหนึ่งมีความได้เปรียบโดยสมบูรณ์ (เสียเปรียบโดยสมบูรณ์) เหนืออีกประเทศหนึ่งและประโยชน์จากการค้าระหว่างประเทศยังคงเกิดขึ้นในรูปผลผลิตรวมที่เพิ่มขึ้น

2.3 ทฤษฎีการค้าระหว่างประเทศของเฮคเซอร์-โอลิน (Heckscher-Ohlin Trade Theory) Bertil Gotthard Ohlin ค.ศ. 1899 – 1979 Eli Filip Heckscher ค.ศ. 1879 – 1952 เนื่องจากแต่ละประเทศมีทรัพยากรการผลิตในปริมาณที่แตกต่างกัน การผลิตสินค้าชนิดใดก็จะขึ้นอยู่กับปริมาณและชนิดของทรัพยากรการผลิตที่แต่ละประเทศมีอยู่ ดังนั้นถ้าหากประเทศใดประเทศหนึ่งมีแรงงานจำนวนมาก กระบวนการผลิตของประเทศนั้นจะเป็นการผลิตที่ใช้แรงงานเข้มข้น (labor intensive) ก็จะผลิตและส่งออกสินค้าที่ใช้แรงงานเป็นปัจจัยในการผลิต ในทางตรงกันข้ามถ้าหากประเทศใดประเทศหนึ่งมีปัจจัยทุนจำนวนมาก กระบวนการผลิตของประเทศนั้นจะเป็นการผลิตที่ใช้ทุนเข้มข้น (capital intensive) ก็จะผลิตและส่งออกสินค้าที่ใช้ทุนเป็นปัจจัยในการผลิต

2.4 ทฤษฎีการจัดสรรเงินลงทุน (Portfolio Theory) ทฤษฎีการจัดสรรเงินลงทุน (Markowitz, 1952) อธิบายภาพรวมของผลตอบแทน และความเสี่ยงจากการลงทุนในหลักทรัพย์ รวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างหลักทรัพย์ (Correlation) และการกระจายความเสี่ยงจากการลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางที่แตกต่าง อภิญา วนเศรษฐ (2555) ในการตัดสินใจเลือกลงทุนในกลุ่มหลักทรัพย์ (Portfolio selection) นั้น มีข้อสมมติฐานที่ว่านักลงทุนจะพิจารณาจากอัตราผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับ (Expected return) กับความเสี่ยง (Risk) จากการลงทุนโดยความเสี่ยงมาจากความไม่แน่นอนของผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับหรือความแปรปรวน (Variance) นั้นเอง และนักลงทุนที่มีเหตุผลจะเลือกลงทุนในหลักทรัพย์ที่ให้อัตราผลตอบแทนสูงที่สุดก่อน ณ ระดับความเสี่ยงที่กำหนดให้ ในทางกลับกันหากกำหนดอัตราผลตอบแทนไว้ในระดับหนึ่งแล้ว นักลงทุนก็จะเลือกลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงต่ำที่สุดก่อน โดยอัตราผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับจากการลงทุนในพอร์ต ดังสมการดังนี้

$$E(R_p) = \sum_i w_i E(R_i)$$

โดยที่

$$\begin{aligned} E(R_p) &= \text{อัตราผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับจากการลงทุนในพอร์ต} \\ E(R_i) &= \text{อัตราผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับจากการลงทุนในหลักทรัพย์ } i \\ w_i &= \text{ถ่วงน้ำหนักของเงินลงทุนในหลักทรัพย์ } i \\ i &= 1, 2, 3, \dots \end{aligned}$$

ดังนั้นอัตราผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับจากการลงทุนในพอร์ต จะเท่ากับผลรวมของค่าถ่วงน้ำหนักของเงินลงทุนในหลักทรัพย์ i คูณกับอัตราผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับจากการลงทุนในหลักทรัพย์ i นั้นเอง

ส่วนความเสี่ยงจากความไม่แน่นอนของผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับนั้น สามารถวัดได้จากความแปรปรวน (Variance) ของผลตอบแทนดังสมการดังนี้

$$\sigma_p^2 = \sum_i w_i^2 \sigma_i^2 + \sum_j \sum_{i \neq j} w_i w_j \sigma_i \sigma_j \rho_{ij}$$

โดยที่

$$\begin{aligned} \sigma_p^2 &= \text{ความแปรปรวนผลตอบแทนของพอร์ต} \\ \sigma_i &= \text{ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลตอบแทนของหลักทรัพย์ } i \\ \sigma_j &= \text{ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลตอบแทนของหลักทรัพย์ } j \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 w_i &= \text{ค่าถ่วงน้ำหนักของเงินลงทุนในหลักทรัพย์ } i \\
 w_j &= \text{ค่าถ่วงน้ำหนักของเงินลงทุนในหลักทรัพย์ } j \\
 \rho_{ij} &= \text{ความสัมพันธ์ระหว่างหลักทรัพย์ } i \text{ และ } j, -1 \leq \rho_{ij} \leq 1
 \end{aligned}$$

การเลือกหลักทรัพย์ลงทุนที่มีความหลากหลายโดยพิจารณาจากค่าความสัมพันธ์ระหว่างหลักทรัพย์ เป็นพื้นฐานในการเลือกหลักทรัพย์ โดยเลือกหลักทรัพย์ที่มีความสัมพันธ์กันต่ำ จะช่วยให้ลดความเสี่ยงของกลุ่มหลักทรัพย์ลงทุนได้ เช่น เมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงตัวแปรทางเศรษฐกิจจะทำให้บางหลักทรัพย์ได้รับผลกระทบด้านลบ แต่บางหลักทรัพย์ไม่ได้รับผลกระทบ หรือได้รับผลกระทบทางบวก

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนจากต่างประเทศในประเทศไทย พบ วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องดังนี้

3.1 งานวิจัยในประเทศไทย

พัชรภรณ์ อัครศิสุวรรณ (2548) ศึกษาการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศกับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในประเทศไทย โดยใช้ข้อมูลรายปี ประเภทอนุกรมเวลา(time-series) ตั้งแต่ พ.ศ. 2520-2547 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีกำลังสองน้อยที่สุด(Ordinary Least Square-OLS) เพื่อใช้ในการอธิบายถึงตัวแปรที่มีผลต่อการไหลเข้าของเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศที่มีต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจในประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในประเทศไทย ก็คือ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเบื้องต้น (GDP) เงินกู้และสินเชื่อของธุรกิจ(CDRP) ย้อนหลังไป 1 ระยะ และอัตราค่าจ้างแรงงาน (Wages-W) สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในประเทศไทยกับตัวแปรที่กำหนดดังกล่าวเป็นดังนี้ 1) การเปลี่ยนแปลงไป 1% ในผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเบื้องต้นจะทำให้การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในประเทศไทยเปลี่ยนแปลงไป 0.02% ในทิศทางเดียวกัน 2) การเปลี่ยนแปลงไป 1 % ในเงินกู้และสินเชื่อของธุรกิจ (CRP) ย้อนหลังไป 1 ระยะเวลา จะทำให้การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในประเทศไทยเปลี่ยนแปลงไป 2.28%ในทิศทางเดียวกัน 3) การเปลี่ยนแปลงไป 1% ของอัตราค่าจ้างแรงงาน (Wages-W) จะทำให้การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในประเทศไทยเปลี่ยนแปลงไป 4.02% ในทิศทางตรงกันข้าม

ลัดดาวัลย์ พรหมคนตรี (2550) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศกับตัวแปรทางเศรษฐกิจมหภาคของไทย โดยใช้ข้อมูลรายปีประเภทอนุกรมเวลา (time series) ตั้งแต่ พ.ศ. 2525 -2549 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีวิเคราะห์ถดถอยเชิงซ้อน (multiple regression analysis) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศกับตัวแปรทางเศรษฐกิจมหภาคของไทย ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศของไทยมากที่สุดคือ อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ และปัจจัยรองลงมา คือ อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 1 ปี ของธนาคารพาณิชย์ อัตราค่าจ้างแรงงานภายในประเทศ และผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ ตามลำดับ โดยที่อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 1 ปี ของธนาคารพาณิชย์ และผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ ส่วนอัตราค่าจ้างแรงงานภายในประเทศความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ

อาสยา ชวงส์เลิศ (2550) ศึกษาการไหลเข้าของเงินลงทุนในหลักทรัพย์จากต่างประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการไหลเข้าของเงินลงทุนในหลักทรัพย์จากต่างประเทศ ทั้งประเภทตราสารทุนและตราสารหนี้ โดยใช้ข้อมูลรายเดือนเริ่มตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ. 2545 ถึงเดือน ธันวาคม พ.ศ. 2549 รวมระยะเวลา 5 ปี โดยวิธีประมาณค่าด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการไหลเข้าของเงินลงทุนในหลักทรัพย์ภาคเอกชนจากต่างประเทศมากที่สุดคือ อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมข้ามคืนระหว่างธนาคาร รองลงมา ได้แก่ ดัชนีราคาผู้บริโภค ดัชนีค่าเงินบาทที่แท้จริง ดัชนีผลตอบแทนรวมในตลาดหลักทรัพย์ และดัชนีอุตสาหกรรมดาวโจนส์ ตามลำดับ โดยที่ดัชนีผลตอบแทนรวมในตลาดหลักทรัพย์ และอัตราดอกเบี้ยกู้ยืมข้ามคืนระหว่างธนาคาร เป็นปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณการไหลเข้าของเงินลงทุนในหลักทรัพย์จากต่างประเทศในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนดัชนีค่าเงินบาทที่แท้จริง ดัชนีราคาผู้บริโภค ดัชนีอุตสาหกรรมดาวโจนส์ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณการไหลเข้าของเงินลงทุนในหลักทรัพย์จากต่างประเทศในทิศทางตรงข้ามกันอย่างมีนัยสำคัญ

อมรินทร์ นวมขุนทด (2551) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการลงทุนจากต่างประเทศกับผลิตภาพรวมในประเทศไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของผลิตภาพรวมของไทยเมื่อมีการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ กับตัวแปรทางเศรษฐกิจ ทำให้ทราบถึงความสัมพันธ์ของการจ้างงานและผลผลิตเมื่อมีการเปิดประเทศ (openness) กับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศและปัจจัยทางเศรษฐกิจมหภาคอื่นๆ โดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิ (secondary data) รายปีในช่วงระยะเวลาระหว่าง พ.ศ. 2532 – 2550 เป็นระยะเวลา 19 ปี ทำการวิเคราะห์ผลโดยใช้วิธีทางเศรษฐมิติสร้างสมการในรูปแบบการถดถอย ด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด

แบบธรรมดา (Ordinary Least Squares-OLS) ผลการศึกษาพบว่าการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศกับผลิตภาพรวมของประเทศนั้นเป็นสิ่งที่สอดคล้องกันเสมอ แต่ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเงื่อนไขของช่วงเวลาการศึกษา เพราะปริมาณการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในประเทศไทยมีปริมาณเฉลี่ยที่มากกว่า 100,000 ล้านบาท ในช่วงหลังวิกฤตเศรษฐกิจ พ.ศ.2540 เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน การสะสมทุนคงที่ในการศึกษาไม่มีนัยสำคัญ เนื่องจากผลิตภาพรวมของประเทศ พิจารณาจากผลผลิตขั้นสุดท้าย (final product) ผลของทุนสะสมคงที่อาจไม่สามารถแสดงความสัมพันธ์ที่แท้จริงของผลิตภาพรวมของประเทศไทยได้ กำลังแรงงานให้ผลที่สอดคล้องกับสมมติฐานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติโดยมีผลต่อผลิตภาพรวมของประเทศโดยเป็นการใส่แรงงานเข้าไปในการผลิต และวัดค่าผลผลิตในรูปของค่า TFP

ดวงตา งานกรณาธิการ (2552) ศึกษาผลการลงทุนในหลักทรัพย์จากต่างประเทศที่มีต่อหลักทรัพย์กลุ่มพลังงานและกลุ่มพืชพลังงานทดแทนใหม่ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ข้อมูลที่นำมาใช้ในการศึกษาเป็นข้อมูลทุติยภูมิรายเดือน (Secondary data) ประเภทอนุกรมเวลา (Time series data) ระยะเวลาตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ. 2544 ถึงเดือนมิถุนายน พ.ศ.2551 รวมทั้งสิ้น 90 เดือน โดยใช้แบบจำลอง (Model) ทางเศรษฐมิติแบบสมการถดถอยเชิงพหุ (Multiple Linear Regression Model) ซึ่งกะประมาณค่าสัมประสิทธิ์ในแต่ละสมการของแบบจำลองด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Square:OLS) คำนวณหาค่าเฉลี่ยของดัชนีราคาปิดของกลุ่มหลักทรัพย์ ปริมาณการซื้อขายเฉลี่ย และมูลค่าการซื้อขายเฉลี่ยของหลักทรัพย์แต่ละกลุ่ม และใช้ค่าเฉลี่ยนั้นเป็นตัวแทนของกลุ่มหลักทรัพย์ ผลการวิจัยพบว่า การลงทุนในหลักทรัพย์จากต่างประเทศสามารถชี้้นำการเปลี่ยนแปลงราคาหลักทรัพย์ ปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์ และมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์กลุ่มพลังงาน เนื่องจากหลักทรัพย์กลุ่มพลังงานเป็นหลักทรัพย์กลุ่มนำตลาดที่มีมูลค่าตามราคาตลาด (Market Capitalization) ขนาดใหญ่ และเป็นเป้าหมายหลักในการลงทุนของนักลงทุนต่างชาติ การลงทุนในหลักทรัพย์จากต่างประเทศ จึงมีผลต่อหลักทรัพย์กลุ่มพลังงานอย่างมีนัยสำคัญ ในขณะที่หลักทรัพย์กลุ่มพืชพลังงานทดแทนใหม่ เป็นหลักทรัพย์กลุ่ม Market cap ขนาดเล็กที่ได้รับความสนใจค่อนข้างน้อยจากนักลงทุนต่างชาติปริมาณการลงทุนส่วนใหญ่จึงเป็นของนักลงทุนภายในประเทศที่อาศัยข้อมูลด้านอัตราผลตอบแทนจากเงินปันผลต่อหุ้น และราคาตลาดต่อมูลค่าหุ้นทางบัญชี

ทัศนะ ศิริชัยพาณิชย์ (2552) ศึกษาลักษณะและผลกระทบของการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศที่มีต่อความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของกลุ่มประเทศอาเซียนใช้วิธีการวิเคราะห์จุดแข็งและโอกาส กับจุดอ่อนและอุปสรรคของแต่ละประเทศ ทำการทดสอบความสัมพันธ์โดยใช้แบบจำลองวิธีกำลังสองน้อยที่สุด ซึ่งใช้ข้อมูลจากข้อมูลทุติยภูมิ ตั้งแต่ พ.ศ. 2533 – 2551 รวม 19 ปี

และข้อมูลภาคตัดขวาง พ.ศ. 2550 -2551 ผลการศึกษาพบว่า (1) ความแตกต่างในระดับการพัฒนาทางเศรษฐกิจสามารถจำแนกตามกลุ่มประเทศอาเซียนออกได้เป็น 3 กลุ่มสำคัญได้แก่ กลุ่มที่ 1 มีความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยี และเน้นภาคบริการ ได้แก่ ประเทศสิงคโปร์ กลุ่มที่ 2 กลุ่มที่เป็นฐานการผลิตในอุตสาหกรรมต่างๆ ได้แก่ ประเทศอินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และ ไทย และกลุ่มที่ 3 กลุ่มที่เป็นแหล่งวัตถุดิบและทรัพยากร ได้แก่ ประเทศบรูไน และประเทศสมาชิกใหม่อาเซียน ได้แก่ ประเทศกัมพูชา ลาว พม่า และ เวียดนาม (2) การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศมีผลต่อความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจใน 3 ประเทศ คือ ประเทศอินโดนีเซีย ลาวและเวียดนาม ในขณะเดียวกันพบว่าการลงทุนภาคเอกชนภายในประเทศที่แท้จริง และมูลค่าการส่งออกที่แท้จริง มีผลกระทบต่อความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในแทบทุกประเทศ และพบว่าการลงทุนภาคเอกชนภายในประเทศที่แท้จริงส่งผลต่อความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจมากกว่าตัวแปรอื่น

นุชนารถ ปานทอง (2553) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศและตัวแปรทางเศรษฐกิจมหภาคของไทย โดยทำการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศและตัวแปรทางเศรษฐกิจมหภาคของประเทศไทย ได้แก่ ผลผลิตมวลรวมภายในประเทศ การส่งออก ความต้องการบริโภคภายในประเทศ และการลงทุนภาคเอกชน โดยนำข้อมูลในอดีตมาหาทิศทางความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรโดยใช้ข้อมูลทศวรรษรายไตรมาส ในช่วง พ.ศ. 2542 – 2551 ทำการทดสอบ Unit root เพื่อดูความนิ่งของข้อมูลด้วยวิธี Augmented Dickey-Fuller (ADF) Test กำหนดช่วงเวลา (Lag Length) ด้วยวิธี Akaike Information Criterion (AIC) จากนั้นจึงทดสอบความสัมพันธ์ด้วยวิธี Granger Causality ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์เชิงเหตุเป็นผลกับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศคือการส่งออกและความต้องการบริโภคภายในประเทศ โดยการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศเป็นเหตุให้การส่งออกเปลี่ยนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และความต้องการบริโภคภายในประเทศเป็นเหตุให้การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศเปลี่ยนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแสดงให้เห็นว่าเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศมีส่วนสำคัญต่อการส่งออกของไทยและการบริโภคภายในประเทศเป็นตัวดึงดูดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ เพื่อตอบสนองความต้องการภายในประเทศ จะเห็นได้ว่าแม้การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศจะไม่มีความสัมพันธ์ทางตรงกับการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจของไทย แต่ก็อาจส่งผลทางอ้อมต่อการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจไทยผ่านทางการส่งออก เนื่องจากการส่งออกเป็นส่วนสำคัญของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ส่วนการลงทุนภาคเอกชนนั้นการศึกษานี้พบว่าไม่มีความสัมพันธ์เชิงเหตุผลกับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ ซึ่งให้ข้อสรุปที่ขัดแย้งกับงานการศึกษาอื่นที่มีในอดีต ซึ่งอาจเกิดจากความถี่ของข้อมูลที่ใช้แตกต่างกัน หรือวิธีการประมวลผลที่แตกต่างกัน

กรวิสา รัตนวราหะ (2553) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนในหลักทรัพย์จากต่างประเทศในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ทำการศึกษาในลักษณะเชิงพรรณนาและเชิงปริมาณโดยใช้ข้อมูลทศวรรษรายไตรมาสตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 พ.ศ.2545 ถึงไตรมาสที่ 2 พ.ศ. 2552 รวม 30 ไตรมาส ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีสมการถดถอยเชิงซ้อน และวิธีกำลังสองน้อยสุดแบบธรรมดา ผลการศึกษาพบว่า (1) ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีนโยบายหลัก คือ มิได้มุ่งหวังกำไรเนื่องจากเป็นสถาบันกึ่งทางการและมีสภาพเป็นนิติบุคคล มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการออมทรัพย์ และระดมเงินทุนระยะยาว และช่วยปรับโครงสร้างทางการเงินของธุรกิจเอกชนและรัฐวิสาหกิจให้มีอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นที่เหมาะสม รวมทั้งเป็นแหล่งกลางในการซื้อขายหลักทรัพย์อย่างมีระบบระเบียบ มีสภาพคล่องและยุติธรรมและเป็นดัชนีที่สามารถชี้การพัฒนาศรษฐกิจของประเทศ (2) มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเบื้องต้นของประเทศไทย อัตราเงินเฟ้อของประเทศไทย และอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศบาทต่อเยน เป็นปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการปริมาณเงินลงทุนในหลักทรัพย์จากต่างประเทศในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

อภิรัตน์ จิตต์ช่วย (2554) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุน โดยตรงจากต่างประเทศในประเทศไทย โดยใช้ข้อมูลทศวรรษแบบอนุกรมเวลา (Time Series Data) เป็นรายปี ตั้งแต่ พ.ศ. 2530- พ.ศ. 2552 รวมระยะเวลา 23 ปี การวิเคราะห์เชิงปริมาณโดยใช้สมการถดถอยเชิงซ้อน (Multiple Regression) ด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Squares :OLS) ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในประเทศไทย ได้แก่ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ(GDP) อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ(EX) และการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในปีที่ผ่านมา (FDI_{t-1}) มีความสัมพันธ์กับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญ และอัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำโดยเฉลี่ย(W)มีความสัมพันธ์กับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในทิศทางตรงกันข้ามกันอย่างมีนัยสำคัญ ผลที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้รัฐบาลสามารถใช้เป็นแนวทางในการกำหนดมาตรการและนโยบายต่างๆ เพื่อเป็นการส่งเสริมจากต่างประเทศ

พิรพล ชีระตันติกุล (2554) ศึกษาถึงปัจจัยที่กำหนดการลงทุนจากต่างประเทศในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยสร้างแบบจำลองระบบสมการเกี่ยวเนื่อง และทำการประมาณค่าสมการด้วย Maximum Likelihood Estimator Method โดยใช้ข้อมูลรายเดือนตั้งแต่ มกราคม พ.ศ.2540 ถึง ธันวาคม พ.ศ.2551 ผลการศึกษาพบว่า อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ อัตราผลตอบแทนของตลาดหลักทรัพย์นิวยอร์ก และความผันผวนของการลงทุนจากต่างประเทศในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยซึ่งส่วนหนึ่งเป็นผลจากความไม่มีเสถียรภาพทางการเมือง ส่งผลต่อการลงทุนของนักลงทุนชาวต่างชาติในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในทางลบ

ในขณะที่อัตราผลตอบแทนของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ระดับราคาน้ำมันในตลาดโลก และส่วนต่างอัตราดอกเบี้ยภายในประเทศกับต่างประเทศ มีความสัมพันธ์กับการลงทุนจากต่างประเทศในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในทางบวก การลงทุนจากต่างประเทศในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีความผันผวนอยู่ตลอดเวลาเนื่องจากพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนต่างชาติ

สิทธิ มุลแก้ว (2555) ศึกษาปัจจัยกำหนดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในประเทศไทย โดยใช้ข้อมูลแบบ Panel Data ระหว่าง พ.ศ. 2513-2554 ซึ่งได้ทำการประมาณค่าแบบจำลองในการศึกษา 3 วิธี ประกอบด้วยวิธี Pooled OLS, Fixed Effects, และ Random Effects เพื่อใช้ในการอธิบายตัวแปรที่มีผลต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่าวิธี Random Effects มีความเหมาะสมที่สุดที่ใช้ในการประมาณค่า และปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ ประกอบไปด้วย ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของประเทศผู้ลงทุน (Home Country'GDP) ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของประเทศของประเทศไทย (Host Country'GDP) ระยะทางระหว่างประเทศไทยและประเทศผู้ลงทุน (distance) อัตราค่าจ้างที่แท้จริงในประเทศไทย (real wage) อัตราภาษีศุลกากรเฉลี่ยในประเทศไทย (exchange rate) ซึ่งความสัมพันธ์ระหว่างการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในประเทศไทย กับตัวแปรที่กำหนดดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่า หากค่าสัมประสิทธิ์ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของประเทศผู้ลงทุน (GDP) มีเครื่องหมายเป็นบวกโดยมีนัยสำคัญด้วยระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 กล่าวคือ ถ้าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของประเทศผู้ลงทุนเพิ่มขึ้น 1 เปอร์เซนต์ จะทำให้การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในประเทศไทยเพิ่มขึ้น 1.2492 เปอร์เซนต์ และหากค่าสัมประสิทธิ์ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของประเทศไทย (GDP) มีเครื่องหมายเป็นบวกโดยมีนัยสำคัญด้วยระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 กล่าวคือ ถ้าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของประเทศไทยเพิ่มขึ้น 1 เปอร์เซนต์ จะทำให้การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศเพิ่มขึ้น 0.4350 เปอร์เซนต์ ถึงแม้การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประเทศไทยอย่างมากก็ตามแต่ถ้ามองในทางกลับกันอาจก่อให้เกิดผลเสียด้วย เช่น การเกิดปัญหามลพิษ การถูกชักนำทางเศรษฐกิจโดยชาวต่างชาติ ดังนั้นควรกำหนดทิศทางการลงทุนทางตรงจากต่างประเทศให้มีความเหมาะสมโดยนำกลวิธีของการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศมาใช้ให้เกิดประโยชน์และปูพื้นฐานของการพัฒนาอุตสาหกรรมภายในประเทศให้สามารถพึ่งตนเองได้ในระยะยาว

สรลัดถิษฐ์ สายสุริยา (2555) ศึกษาการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศของกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในอุตสาหกรรมการผลิตของไทย ศึกษาทั้งวิธีการวิเคราะห์เชิงปริมาณและเชิงพรรณนา โดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิลักษณะอนุกรมเวลาเป็นรายปีและรายไตรมาส ในช่วง พ.ศ.

2536-2553 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ได้แก่ ร้อยละ และการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงซ้อนด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด ผลการศึกษาพบว่า (1) การลงทุนโดยตรงจากกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทยแตกต่างกันไปในแต่ละประเภทอุตสาหกรรม โดยประเทศญี่ปุ่นลงทุนมากที่สุดในอุตสาหกรรมเครื่องจักรและอุปกรณ์ขนส่ง ประเทศไต้หวันและสาธารณรัฐเกาหลีลงทุนในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้าฮ่องกงลงทุนในอุตสาหกรรมเบา ส่วนสาธารณรัฐประชาชนจีนลงทุนในอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป เคมีภัณฑ์ กระดาษและพลาสติก (2) ปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนในประเทศไทยกรณีของประเทศญี่ปุ่น ได้แก่ มูลค่าการส่งออกสินค้าสาขาอุตสาหกรรมการผลิตและระดับการเปิดเสรีของประเทศที่ระดับนัยสำคัญร้อยละ 0.01 กรณีประเทศไต้หวันและสาธารณรัฐเกาหลี ได้แก่ อัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำที่ระดับนัยสำคัญร้อยละ 0.05 กรณีสาธารณรัฐประชาชนจีน ได้แก่ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศและอัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำที่ระดับนัยสำคัญร้อยละ 0.05 และกรณีฮ่องกง ได้แก่ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศที่ระดับนัยสำคัญร้อยละ 0.05

สมศักดิ์ โชติช่วง (2557) ศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจมหภาคที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศของประเทศไทยโดยใช้ข้อมูลแบบ Panel Data ระหว่าง พ.ศ.2548-2555 โดยทำการศึกษาตัวแบบที่เหมาะสมในการประมาณสมการถดถอย คือ Random Effect Model ผลจากการศึกษาพบว่าตัวแบบที่เหมาะสมในการประมาณสมการถดถอย คือ Random Effect Model เมื่อพิจารณาที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่าตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศได้แก่ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของประเทศผู้ลงทุน ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของประเทศไทย ระดับการเปิดประเทศของประเทศไทย อัตราแลกเปลี่ยน อัตราส่วนระหว่างอัตราดอกเบี้ยของประเทศผู้ลงทุนกับประเทศไทยและการเข้าร่วมเขตการค้าเสรี ในขณะที่ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ ได้แก่ ระยะทางระหว่างประเทศผู้ลงทุนกับประเทศไทย โดยระดับความเสี่ยงด้านเศรษฐกิจของประเทศไทยและวิกฤติเศรษฐกิจ เมื่อพิจารณาที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 พบว่าตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ ได้แก่ อัตราค่าจ้างแรงงาน

ฐานัญญา โอชะพนม และ จิตติวรรณ ศรีเจริญ (2559) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างชาติในประเทศไทย โดยศึกษาเฉพาะประเทศที่มีการลงทุนโดยตรงในประเทศไทยเฉลี่ยสูงสุด 20 ประเทศจากทั่วโลก โดยใช้ข้อมูลทศนิยมแบบอนุกรมเวลาเป็นรายปี ตั้งแต่ พ.ศ. 2537 – 2536 รวมระยะเวลา 20 ปี การวิเคราะห์ข้อมูลจะเป็นการวิเคราะห์เชิงปริมาณโดยใช้สมการถดถอยเชิงซ้อนและใช้วิธีการประมวลข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ผล

การศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างชาติในประเทศไทย ได้แก่ อัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศปีที่ผ่านมา(GRT-1) อัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำเฉลี่ย (W)อัตราเงินเฟ้อภายในประเทศ (INF)การใช้จ่ายของภาครัฐบาล (GOV)และการเก็บภาษี (TAX)โดยมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ผลทดสอบความสัมพันธ์พบว่าอัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวม การลงทุนโดยตรงจากต่างชาติกับตัวแปรอิสระพบว่า ตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ได้แก่ 1)อัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศปีที่ผ่านมา(GRT-1)2)อัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำโดยเฉลี่ย (W)และ 3)อัตราเงินเฟ้อภายในประเทศ(INF) ตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม ได้แก่ 1) การใช้จ่ายของภาครัฐบาล(GOV) และ 2)ตัวแปรการเก็บภาษี(TAX)

3.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Hang Minh Le (2004) ศึกษาความสัมพันธ์สองทางระหว่างการเติบโตทางเศรษฐกิจและการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศโดยได้ตั้งสมมติฐานที่สำคัญ 3 ประการคือ (1) ความสัมพันธ์แบบสองทิศทางระหว่างการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศกับการเติบโตทางเศรษฐกิจ กล่าวคือการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศจะช่วยเพิ่มการเติบโตทางเศรษฐกิจและการเติบโตทางเศรษฐกิจที่สูงจะดึงดูดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศมากขึ้น (2) การดำเนินการของระบบการกำกับกำกับการส่งออก (EOR) เป็นการเสริมสร้างความสัมพันธ์แบบสองทิศทางระหว่างการเติบโตทางเศรษฐกิจและการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศและ (3) ทุนมนุษย์ในประเทศผู้รับการลงทุนมีบทบาทในเชิงบวกในความสัมพันธ์นี้ ได้แบ่งการศึกษาออกเป็น 2 ส่วนคือ (1) การวิเคราะห์ทางเศรษฐมิติสำหรับสี่ประเทศในอาเซียน ได้แก่ อินโดนีเซีย มาเลเซีย สิงคโปร์และไทยระหว่าง พ.ศ. 2518-2538 โดยใช้การประมาณค่าสมการพร้อมกันสำหรับข้อมูล Panel Data และ (2) การศึกษาสำหรับประเทศเวียดนามในช่วง พ.ศ. 2528-2543 ซึ่งรวมถึงกรณีศึกษา 3 บริษัทที่ได้รับเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในอุตสาหกรรมรถยนต์ ผลการศึกษาพบว่า การประมาณค่าสมการสอดคล้องกับสมมติฐานข้างต้นในสี่ประเทศในกลุ่มอาเซียนระหว่าง พ.ศ. 2518-2538 สามารถสรุปได้ว่าตัวแปรระหว่างการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศกับการเติบโตทางเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์กันแบบสองทิศทางค่อนข้างสูง กล่าวคือการลงทุนโดยตรงจากต่างชาติเป็นปัจจัยสำคัญในการส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจในประเทศให้สูงขึ้น การเติบโตทางเศรษฐกิจถือเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศสูงเช่นกัน ซึ่งเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) ก่อให้เกิดการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศในอาเซียนส่วนใหญ่จะส่งผลกระทบต่อการส่งออกและความก้าวหน้าทางเทคนิค การเติบโตทางเศรษฐกิจและการลงทุนโดยตรง

จากต่างประเทศในกลุ่มประเทศอาเซียนมีผลต่อการดำเนินงานของระบบการกำกับกำกับการส่งออก (EOR) ในขณะที่ทุนมนุษย์ก็เป็นปัจจัยทางบวกและเป็นปัจจัยอำนวยความสะดวกช่วยในการดึงดูดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศเช่นกัน

Kailei WEI (2008) ศึกษาการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศและภาวะเศรษฐกิจขยายตัวของเศรษฐกิจระดับภูมิภาคในประเทศจีน ระหว่าง พ.ศ. 2522 –2546 ใช้ข้อมูลล่าสุดและข้อมูลที่ครอบคลุมจังหวัดของจีนในช่วง พ.ศ. 2522-2546 การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) กลายเป็นปรากฏการณ์สำคัญในการเติบโตทางเศรษฐกิจของจีนก่อน พ.ศ. 2535 ประเทศจีนอนุญาตให้การลงทุนจากต่างประเทศ (FDI) เข้าเขตเศรษฐกิจพิเศษและเปิดเมืองชายฝั่งให้เป็นประโยชน์ แต่ปริมาณการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศมีน้อยเนื่องจากรัฐบาลและคนของประเทศไทยไม่ได้มีประสบการณ์ในการดึงดูดเงินทุนจากต่างชาติและกล่าวว่าการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศอาจเปลี่ยนลักษณะของรัฐสังคมนิยมและลักษณะของพรรคคอมมิวนิสต์ได้อย่างไรก็ตามในการปฏิรูปภาคอุตสาหกรรมของจีนรัฐบาลไม่อนุญาตให้เงินทุนจากต่างชาติไหลเข้ามาในประเทศไทยทำให้การปฏิรูปภาคอุตสาหกรรมของรัฐบาลไม่บรรลุวัตถุประสงค์ในการปฏิรูปและปัญหาอีกประการที่เป็นอุปสรรคในการปฏิรูปคือการเพิ่มขึ้นของประชากรในประเทศจีนการแข่งขันระหว่างประเทศและผลผลิตอุตสาหกรรมในระยะสั้นในช่วง พ.ศ. 2521-2535 ถือได้ว่าเป็นการปฏิรูปภายในประเทศเป็นส่วนใหญ่ส่วนการปฏิรูปหลังจาก พ.ศ. 2535 ถือได้ว่าเป็นการเปิดกว้างในเรื่องการผลักดันการส่งออกและโลกาภิวัตน์ ซึ่งถูกมองว่าสำคัญของการปฏิรูปหลังจาก พ.ศ. 2535 คือบทบาทของการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) เพราะถึงแม้ประเทศจีนจะเร่งดำเนินนโยบายในการพัฒนาเศรษฐกิจและเร่งปฏิรูปเศรษฐกิจของประเทศแต่การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศก็ไม่ได้ทำให้ประเทศจีนขาดแคลนเงินลงทุนและในขณะเดียวกันที่ประเทศจีนเร่งพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศแต่ประเทศจีนยังสามารถคงการรักษาอัตราการออมไว้สูงได้ สมมติฐานของการศึกษาคือการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) มีส่วนช่วยในการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างไรโดยใช้แบบจำลองการเจริญเติบโตและผลการศึกษานี้แสดงให้เห็นถึงสมมติฐานที่สำคัญสองข้อคือ (1) การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) เป็นตัวบ่งชี้ของประสิทธิภาพการผลิต นั่นหมายความว่า การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศช่วยให้บริษัทในประเทศสามารถเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต (2) การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) เป็นตัวบ่งชี้การผลิตภายในประเทศ หมายความว่า การลงทุนโดยตรงสามารถช่วยให้ประเทศจีนเข้าสู่เขตแดนด้านเทคโนโลยีที่สูงขึ้นเพื่อการพัฒนาการผลิตมีประสิทธิภาพมากขึ้นกล่าวคือสำหรับจำนวนเงินทุนที่เท่ากันของปัจจัยการผลิตนั้นประเทศจีนสามารถผลิตผลผลิตได้มากขึ้นเนื่องจากเทคโนโลยีที่เข้ามาพร้อมกับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศได้นำมาซึ่งสิ่งใหม่ๆ ของเทคโนโลยี กระบวนการผลิตและการจัดการที่ดี ซึ่งไม่เคยมีใน

ประเทศมาก่อนผลการศึกษายังให้ข้อสรุปดังต่อไปนี้ (1) การเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็วของจีนได้รับความช่วยเหลือจากการไหลเข้าของเงินลงทุนขนาดใหญ่ (2) การลงทุนจากต่างประเทศ (FDI) ช่วยให้บริษัทในต่างประเทศเข้ามาปรับปรุงการผลิต และการลงทุนโดยตรงจากต่างชาติช่วยเพิ่มการลงทุนของจีนรวมทั้งเพิ่มความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี (3) การลงทุนโดยตรงจากต่างชาติไม่เป็นอุปสรรคต่อความไม่เสมอภาคในระดับภูมิภาค ประเทศจีนควรสนับสนุนการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศโดยเฉพาะในพื้นที่ในประเทศเพื่อส่งเสริมการเติบโตและเพื่อลดความเหลื่อมล้ำในระดับภูมิภาค (4) การไหลเข้าของเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) ได้รับผลกระทบจากหลายปัจจัยซึ่งนโยบายของรัฐบาลและสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจมหภาคมีความสำคัญ

Hongxu Wei (2010) ศึกษาการลงทุนโดยตรงทางด้านต่างประเทศและการพัฒนาทางเศรษฐกิจในประเทศจีนและเอเชียตะวันออก โดยมุ่งเน้นการศึกษาไปที่ประเทศจีนและประเทศในเอเชียตะวันออกสองแห่ง ได้แก่ เกาหลีใต้และไต้หวันในช่วง พ.ศ. 2523 ถึง พ.ศ. 2549 ทำการทดสอบข้อมูลโดยใช้แบบจำลอง VAR ผลการศึกษาพบว่ามีผลกระทบด้านลบของเงินลงทุนโดยตรงต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจของจีนและไต้หวันแต่ไม่ส่งผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจของเกาหลีใต้ และยังพบว่าการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็วอาจเป็นตัวดึงดูดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศของประเทศเหล่านี้ องค์ประกอบสำหรับการเติบโตทางเศรษฐกิจเช่นเงินทุนและแรงงานมีบทบาทสำคัญในการกระตุ้นการเติบโตทางเศรษฐกิจในขณะที่องค์ประกอบได้รับการแนะนำโดยทฤษฎีใหม่เช่นการพัฒนาเทคโนโลยีและทุนมนุษย์พบว่ามีบทบาทที่แตกต่างกันในแต่ละประเทศ กลยุทธ์การพัฒนาการเปลี่ยนแปลงการสร้างทุนการจ้างงานและทุนมนุษย์อาจชะลอการเติบโตทางเศรษฐกิจการลงทุนโดยตรงอาจส่งผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงของการเติบโตทางเศรษฐกิจโดยทางอ้อมผ่านผลกระทบทางด้านทุนมนุษย์

Hosein A. T. Elboiashi (2011) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศกับการลงทุนในประเทศและการเติบโตทางเศรษฐกิจในประเทศผู้รับการลงทุน โดยใช้ข้อมูลแบบอนุกรมเวลา และข้อมูลแบบ Panel data วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการทางเศรษฐมิติและใช้แบบจำลอง VAR (Vector Autoregressive) และใช้รูปแบบการแก้ไขข้อผิดพลาด (ECM) ผลการศึกษาพบว่า ทั้งการวิเคราะห์ข้อมูลแบบอนุกรมเวลาและการวิเคราะห์ข้อมูลแบบ Panel data ต่างให้ผลการศึกษาที่ตรงกันว่า การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศส่งผลกระทบต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจในประเทศผู้รับการลงทุน การไหลเข้าของเงินทุนจากต่างประเทศทั้งหมดมีอิทธิพลในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจในประเทศผู้รับการลงทุนซึ่งการไหลเข้าของเงินทุนมีผลกระทบต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจมากกว่าการไหลเข้าของเงินทุนประเภทอื่น ๆ เช่น การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์และการไหลเข้าของเงินให้สินเชื่อ

Wenyu Zang (2012) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนโดยตรงในประเทศและต่างประเทศและความสัมพันธ์กับการเติบโตทางเศรษฐกิจโดยมุ่งเน้นไปที่ประเทศ OECD ที่พัฒนาแล้วเนื่องจากเป็นแหล่งที่มาและผู้รับทุนสำคัญของโลกและการศึกษาในปัจจุบันเกี่ยวกับประเทศที่พัฒนาแล้วโดยใช้ข้อมูลเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศของประเทศโดยรวม การศึกษานี้เป็นการทดสอบปัจจัยการไหลเข้าของเงินลงทุนโดยตรงและความสัมพันธ์ของการไหลเข้าของเงินลงทุนจากต่างประเทศกับการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศโดยใช้แบบจำลองสมการแบบ 2SLS และใช้ข้อมูลในการศึกษาระหว่าง พ.ศ. 2524 ถึง พ.ศ. 2551 สำหรับกลุ่มประเทศ OECD ที่พัฒนาแล้ว 20 ประเทศ ผลการศึกษาพบว่า การไหลเข้าของเงินทุนไหลเข้าไม่ส่งผลต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศเจ้าบ้านและการเติบโตทางเศรษฐกิจส่งผลกระทบต่อ การไหลเข้าของเงินทุน และการไหลออกของเงินลงทุนโดยตรงผลลัพธ์ที่ได้แสดงให้เห็นว่าการไหลเข้าของเงินลงทุนโดยตรงจะช่วยลดการเติบโตทางเศรษฐกิจในประเทศขณะที่การเติบโตทางเศรษฐกิจในประเทศเพิ่มการไหลเข้าของเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ นอกจากนี้ระดับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศที่เพิ่มขึ้น การเปิดเสรีทางการค้า ดันทุนแรงงานต่ำและการค้าของสกุลเงินในประเทศก่อให้เกิดแรงจูงใจในการลงทุนในต่างประเทศของบริษัทในประเทศ

Lin Wu (2014) ศึกษาการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) ในไต้หวัน ในช่วงหลังทศวรรษที่ 1980 ไต้หวันเมื่อเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจโดยเปลี่ยนแปลงจากการผลิตแบบดั้งเดิมสู่อุตสาหกรรมการผลิตและบริการที่มีเทคโนโลยีสูง ตัวอย่างเช่นรัฐบาลไต้หวันได้เสนอแผนพัฒนาแห่งชาติฉบับที่ 6 ประจำปีศูนย์ปฏิบัติการภูมิภาคเอเชีย - แปซิฟิก (APROC) และมีนโยบายเกี่ยวกับนโยบายจุดใจตั้งแต่ ค.ศ. 1990 เพื่อดึงดูดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) ที่มุ่งเน้นด้านการส่งออกและการพัฒนาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมต่อไป ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมของไต้หวันอย่างมากโดยมีการลงทุนเพิ่มขึ้นจากนักลงทุนต่างชาติและประเมินความสัมพันธ์ระหว่างการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) กับตัวแปรทางเศรษฐกิจมหภาค โดยใช้ชุดข้อมูลที่ครอบคลุมช่วงระยะเวลาตั้งแต่ พ.ศ. 2533 ถึง พ.ศ. 2553 ซึ่งเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลอุตสาหกรรมในไต้หวัน ผลการศึกษาสามารถสรุปได้เป็น 3 ประเด็นดังนี้ (1) ทำการทดสอบโดยได้ทำการทดสอบทั้งวิธีแบบพลวัตและแบบไดนามิก ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าขนาดของตลาดระดับการจ้างงานและอัตราแลกเปลี่ยนยังคงเป็นปัจจัยสำคัญในการอธิบายการไหลเข้าของการลงทุนจากต่างประเทศ (FDI) ในไต้หวัน ในขณะที่ต้นทุนค่าจ้างและความมั่นคงทางการเมืองไม่ใช่ปัจจัยสำคัญในการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุนจากต่างประเทศ ซึ่งนักลงทุนจากต่างประเทศไม่ถือว่าไต้หวันเป็นประเทศที่มีการจัดหาแรงงานราคาถูกเพื่อการผลิต แต่ก็เป็นหนึ่งในซัพพลายเออร์ที่มีประสิทธิภาพและมีทักษะสูงสำหรับอุตสาหกรรมการ

ผลิตและบริการ นอกจากนี้ นักลงทุนจากต่างประเทศก็ไม่ถือว่าความไม่มั่นคงทางการเมืองเป็นประเด็นสำคัญสำหรับประเทศได้หวั่นเนื่องจากสภาพแวดล้อมทางการเมืองที่มั่นคงมีประชาธิปไตยและการทูต (2) การประยุกต์ใช้แนวคิดเกี่ยวกับสาเหตุของ Granger แสดงให้เห็นว่าข้อเสนอแนะแบบสองทิศทางระหว่างการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ(FDI) กับการเติบโตทางเศรษฐกิจ (GDP) มีความสำคัญทั้งในระดับอุตสาหกรรมและระดับประเทศในขณะที่ข้อเสนอแนะทางเดียว (จาก FDI ถึง GDP) มีนัยสำคัญที่ข้ามระดับอุตสาหกรรมในกรณีแรกเชื่อว่าการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศกับการเติบโตทางเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์กันในระยะยาวทั้งในด้านเศรษฐกิจการผลิตและบริการ ในกรณีที่สองก็สะท้อนให้เห็นว่าการเติบโตของเศรษฐกิจในอุตสาหกรรมการผลิตและบริการ ไม่เพียงแต่ได้รับการกระตุ้นจากการลงทุนโดยตรงในประเทศในอุตสาหกรรมของตนเองเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) ที่เข้ามาในประเทศอีกด้วย (3)การทดสอบการคำนวณแบบเวกเตอร์ (VAR) เป็นการยืนยันการดำรงอยู่ของความสัมพันธ์เชิงสาเหตุและพลวัตสองทางระหว่างกลุ่มประเทศการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ FDI, การเติบโตทางเศรษฐกิจ GDP และ การส่งออกผลการตอบรับแบบสองทิศทางนี้ไม่เพียงแต่สอดคล้องกับข้อค้นพบที่กล่าวถึงข้างต้น แต่ยังหมายถึงว่าการลงทุนโดยตรงอาจเป็นแรงขับเคลื่อนขั้นพื้นฐานของการเติบโตทางเศรษฐกิจในได้หวั่นและจะกลายเป็นตัวกลางที่ใกล้ชิดสำหรับระดับการเปิดกว้างของเศรษฐกิจมหภาค นโยบายและตำแหน่งของรัฐบาลได้หวั่น นอกจากนี้ในขณะที่ การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ FDI, การเติบโตทางเศรษฐกิจ GDP และ การส่งออกทั้งหมดพบว่ามีผลต่อการจ้างงานในเชิงบวก แต่ความสัมพันธ์แบบย้อนกลับก็ไม่มีนัยสำคัญ การเติบโตทางเศรษฐกิจก็ส่งผลกระทบทางบวกต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ และการลงทุนในประเทศทั้งในระยะสั้นและในระยะยาว การลงทุนในประเทศยังมีความสัมพันธ์กับการเติบโตทางเศรษฐกิจและการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศเช่นกัน เงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศจะส่งผลต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจเพียงอย่างเดียวหรือไม่ขึ้นอยู่กับเงื่อนไขของประเทศผู้รับการลงทุนว่าประเทศผู้รับการลงทุนมีขีดความสามารถในการดึงดูดนักลงทุนจากต่างประเทศมากน้อยเพียงใด โดยวัดจากคุณภาพชีวิต ช่องว่างของเทคโนโลยี โครงสร้างพื้นฐาน คุณภาพของสถาบันการเงินหรือตลาดการเงินและการเปิดกว้างของการค้าขายระหว่างประเทศ ซึ่งประเทศผู้รับการลงทุนต้องมีขีดความสามารถในการดึงดูดนักลงทุนจากต่างประเทศเพื่อให้ได้รับผลกระทบด้านบวกที่ดีจากการไหลเข้าของเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ